

- 4) Er meddebitoren i en kreditaftale omfattet af begrebet »forbruger« som defineret i artikel 2, litra a), i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler og artikel 1, stk. 2, litra a), i direktiv 87/102/EØF?
- 5) Hvis det foregående spørgsmål besvares bekræftende, er princippet om effektiviteten af de af direktiverne tildelte rettigheder da opfyldt, såfremt der kun gives hoveddebitoren oplysninger om beløbet af renterne, gebyrerne og udgifterne ved fremsendelse af et månedligt kontoudtog eller ved bekendtgørelse ved bankens filial?
- 6) Skal direktiv 87/102/EØF fortolkes således, at banken skriftligt skal meddele både debitoren og meddebitoren om kreditloftet, de årlige renter og omkostningerne fra og med datoen for indgåelse af kreditaftalen samt betingelserne for ændring heri, fremgangsmåden for at bringe kreditaftalen til ophør samt enhver i løbet af kreditaftalens varighed indtruffet ændring i de årlige renter eller de efter underskrivelsen af kreditaftalen påløbne omkostninger, når ændringen indtræder, idet disse oplysninger gives i form af anbefalet brev med modtagerbevis eller ved hjælp af et gratis kontoudtog?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29).

⁽²⁾ Rådets direktiv 87/102/EØF af 22.12.1986 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugercredit (EFT L 42, s. 48).

⁽³⁾ Europa-parlamentets og Rådets direktiv 98/7/EF af 16.2.1998 om ændring af direktiv 87/102/EØF, om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugercredit (EFT L 101, s. 17).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Cluj (Rumænien) den 22. juli 2014 — SC Capoda Import-Export SRL mod Registrul Auto Român og Benone-Nicolae Bejan

(Sag C-354/14)

(2014/C 361/05)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Cluj

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC Capoda Import-Export SRL

Sagsøgte: Registrul Auto Român og Benone-Nicolae Bejan

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan EU-retten — navnlig artikel 34 TEUF, artikel 31, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer ⁽¹⁾, samt artikel 1, litra t) og u), i Kommissionens forordning (EF) nr. 1400/2002 ⁽²⁾ — fortolkes således, at den er til hinder for nationale bestemmelser som artikel 1, stk. 2, i OG (Ordonanța Guvernului, regeringsdekret) nr. 80/2000, der tilsyneladende udgør en foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ indførselsrestriktion, idet sælgeren, leverandøren eller forhandleren med henblik på fri omsætning (salg, distribution) af nye produkter og forbrugsmaterialer henhørende under kategorien af varer vedrørende færdselssikkerhed, miljøbeskyttelse, energieffektivitet og tyverisikring af vejkøretøjer i henhold til disse bestemmelser enten skal fremvise en typegodkendelsesattest eller en erklæring med henblik på indførelse på markedet og/eller markedsføring udstedt af fabrikanten eller — såfremt sælgeren, leverandøren eller forhandleren ikke har opnået eller er i besiddelse af en sådan dokumentation — iværksætte godkendelsesproceduren for de pågældende produkter ved Registrul Auto Român (det rumænske motorregistreringskontor; herefter »RAR«) og opnå en typegodkendelsesattest med henblik på indførelse på markedet og/eller markedsføring udstedt af RAR, når samtidigt henses til, at selv om sælgeren, leverandøren eller forhandleren er i besiddelse af en typeattest med henblik på indførelse på markedet og/eller markedsføring af dele fremlagt af leverandøren i en anden EU-medlemsstat, som frit distribuerer disse dele i den pågældende EU-medlemsstat, er den pågældende attest ikke tilstrækkelig til at tillade fri omsætning, salg eller distribution af de omhandlede varer?

- 2) Kan EU-retten — navnlig artikel 34 TEUF, for så vidt angår begrebet »foranstaltninger med tilsvarende virkning som en kvantitativ restriktion«, artikel 31, stk. 1, i direktiv 2007/46/EF og artikel 1, litra t) og u), i Kommissionens forordning (EF) nr. 1400/2002 — fortolkes således, at den er til hinder for nationale bestemmelser, i henhold til hvilke typeattesten med henblik på indførelse på markedet og/eller markedsføring fremlagt af leverandøren i en anden EU-medlemsstat vedrørende nye produkter og forbrugsmaterialer henhørende under kategorien af varer vedrørende færdselssikkerhed, miljøbeskyttelse, energieffektivitet og tyverisikring af vej køretøjer ikke er tilstrækkelig til at tillade den frie markedsføring af nye produkter og forbrugsmaterialer henhørende under kategorien af varer vedrørende færdselssikkerhed, miljøbeskyttelse, energieffektivitet og tyverisikring af vej køretøjer, når samtidigt henses til, at denne leverandør i en anden EU-medlemsstat frit distribuerer disse dele i den pågældende EU-medlemsstat, idet de omhandlede dele i overensstemmelse med denne attest kan markedsføres i Den Europæiske Union?

⁽¹⁾ EUT L 263, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1400/2002 af 31.7.2002 om anvendelse af traktatens artikel 81, stk. 3, på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis inden for motorkøretøjsbranchen (EFT L 203, s. 30).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 11. august 2014 —
Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer) mod Société
Sodiaal International**

(Sag C-383/14)

(2014/C 361/06)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Sagsøgt: Société Sodiaal International

Præjudicielt spørgsmål

Finder bestemmelserne i artikel 3, stk. 1, fjerde afsnit, i forordning nr. 2988/95 ⁽¹⁾, i medfør af hvilke forældelsen indtræder senest den dag, da en frist, der er dobbelt så lang som forældelsesfristen, udløber, uden at den kompetente myndighed har pålagt en sanktion, med forbehold for de tilfælde, hvor den administrative procedure er suspenderet i overensstemmelse med forordningens artikel 6, stk. 1, udelukkende anvendelse i det tilfælde, hvor den kompetente myndighed ikke har pålagt en sanktion som omhandlet i forordningens artikel 5 ved udløbet af en frist, der er dobbelt så lang som forældelsesfristen, eller finder de også anvendelse i det tilfælde, hvor der ikke er truffet en administrativ foranstaltning som omhandlet i forordningens artikel 4 inden for denne frist?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18.12.1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312, s. 1).